

**การแก้ปัญหานักศึกษาไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1
ของนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13**

อาจารย์สุภาภรณ์ เฟ่นโผน

**งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2561**

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนเรื่องนี้ เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุและแก้ปัญหาการของการในสนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน 11 คน โดยใช้การสอบถาม สัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่นักศึกษาไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 11 คน พบว่าสาเหตุที่นักศึกษาไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 เพราะ ไม่อยากเรียนบัญชีเพราะยาก ไม่ชอบ

กิตติกรรมประกาศ

การทำงานวิจัยในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง ที่ได้ให้โอกาสในการทำงานวิจัย เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ศิริ ชำมาชา และอาจารย์ธัญศญา ธรรมิสกุล ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาคำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ และขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี

อาจารย์สุภาภรณ์ แผ่นโพน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(2)
สารบัญ	(3)
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
3. ขอบเขตการวิจัย	2
4. วิธีการดำเนินการวิจัย	2
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
6. นิยามศัพท์เฉพาะ	3
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	4
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	5
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น	5
เทคนิคการเสริมแรง	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	12
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	12
ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	12
การเก็บรวบรวมข้อมูล	13
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	13
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	14
ผลการวิจัย.....	14
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	17
อภิปรายผลการวิจัย	17
ข้อเสนอแนะ	18
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	18

สารบัญ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	18
บรรณานุกรม.....	19
ประวัติผู้วิจัย.....	20

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อวิชาชีพครูเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากครูต้องมีการพัฒนา และหาแนวทางวิธีการเรียนการสอน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้และให้ความสนใจกับการเรียน เป็นการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน และการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนการเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันวิวัฒนาการของโลก ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตลอดเวลาทุกประเทศอยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงแม้แต่ประเทศไทยเรา ดังนั้นเพื่อให้สังคมได้ก้าวทันโลก ที่มีการเปลี่ยนแปลงประกอบกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเสรี เราจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศ ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือการพัฒนาเรื่อง การศึกษา เพื่อให้เยาวชนของชาติได้มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและรองรับกับอนาคต การศึกษาเป็นพื้นฐาน ที่ช่วยให้คุณภาพชีวิตของบุคลากร ได้มีการปรับตัว เพื่อเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อวงการศึกษาด้านพฤติกรรมและเจตคติของนักเรียน/นักศึกษา ที่แสดงออก ซึ่งจะเห็นว่ามีเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมีทั้งด้านบวกและด้านลบ จากการได้พูดคุยและสอบถามอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา ที่สอนนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 สาขา วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จะได้คำตอบในทำนองเดียวกันคือ มีนักศึกษา 11 คนจากจากนักศึกษาทั้งหมด 16 คน ไม่สนใจเรียน ไม่ทำงานส่งตามเวลาที่กำหนด ซึ่งพฤติกรรมที่บ่งบอกว่านักศึกษาไม่สนใจเรียนคือ การเข้าห้องเรียนสาย ไม่ส่งงานตามเวลาที่กำหนดไม่ทำการบ้าน คัดลอกงานเพื่อนทำให้ผู้สอน ไม่สามารถวัดความรู้และติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษาได้ เพราะการส่งงานและการเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา ก็เป็นคะแนนเก็บส่วนหนึ่งของนักศึกษาด้วยเช่นเดียวกันแต่จากพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออก ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และจากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของปัญหา จึงได้เกิดความสนใจที่จะศึกษา เพื่อหาสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อนำมาพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาคือไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาสาเหตุของการไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับนำไปแก้ปัญหการไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษา ห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3. ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา ห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 จำนวน 16 คน กลุ่มตัวอย่าง 11 คน
2. ระยะเวลาในการศึกษาภาคเรียนที่ 1/2561
3. เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม เพื่อหาสาเหตุของการไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1
4. รวบรวมข้อมูลสาเหตุการไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาพร้อมแนวทางในการแก้ปัญหาเบื้องต้น

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

1. สํารวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและเจตคติที่ทำให้นักศึกษาไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษา ห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13
2. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนจากการสอบถามนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนและการตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล
4. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
5. หาแนวทางและมาตรการในการแก้ปัญหา เพื่อการนำไปใช้
6. สรุปผลและนำเสนอ

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

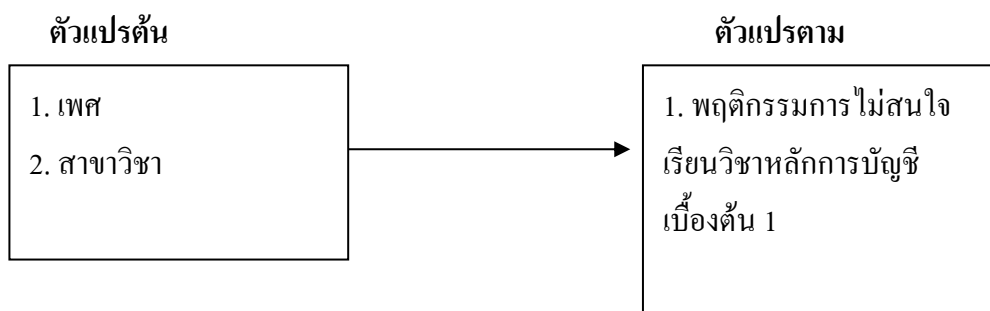
1. ทราบสาเหตุการไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. ได้ข้อมูลในการปรับการเรียนการสอน เพื่อผู้สอนได้วางแผนการสอนและช่วยเหลือนักศึกษาต่อไป

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ศัพท์สำคัญ ซึ่งมีนิยามศัพท์ดังนี้

1. การไม่สนใจเรียน หมายถึง การไม่เข้าเรียน การขาดเรียน การเข้าเรียนสาย เกินเวลาที่กำหนด การไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนด
2. งาน หมายถึง แบบฝึกหัด โจทย์พิเศษที่ครูให้ทำในชั่วโมงเรียน แบบฝึกหัด หรือโจทย์พิเศษที่ทำเป็นการบ้าน ใบงาน รวมถึงชิ้นงานที่ทำคนเดียวหรือ รายงานทำเป็นกลุ่ม
3. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกทั้งในทางบวกหรือทางลบ เช่น ความพอใจ ความไม่พอใจในการทำงานหรือส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ความพอใจที่จะเข้าเรียน หรือไม่เข้าเรียน หรือความพอใจที่จะเข้าเรียนสาย
4. การสอบถามหรือการสัมภาษณ์ หมายถึง การสอบถามที่เป็นข้อมูลสำหรับผู้จัดเก็บ ข้อมูลต้องการทราบ โดยการถามให้ผู้ตอบ ตอบคำถามโดยปราศจาก ข้อเสนอแนะใด ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้จัดทำ ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานประกอบรายงานวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การไม่ส่งงานวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 โดยนำเสนอด้วยหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
2. ความหมายของความรับผิดชอบ
3. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น
4. เทคนิคการเสริมแรง

1. ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ความพึงพอใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงาน ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละคน ในสิ่งที่เขาประสงค์ ความหมายคำว่า “ความพึงพอใจ” พอจะสรุปได้ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2543, หน้า 359) กล่าวว่า ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้มองเห็นช่องทางหรือโอกาสที่ตนจะสามารถตอบสนองแรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้วก็จะทำให้ความพึงพอใจของเขาดีขึ้น หรืออยู่ในระดับสูง หากฝ่ายบริหารจัดการให้คนได้มีโอกาสสนองแรงจูงใจของตนเองแล้ว ความพึงพอใจของคนงานก็จะสูงและผลงานก็จะดีตามไปด้วย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545, หน้า143) ให้ความหมายของความพึงพอใจ ในการทำงานว่าเป็นความรู้สึกส่วนรวม ของบุคคลต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคล ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนคือ ผลที่เป็นความพึงพอใจ ที่ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

มอธ (Morse 1958:19) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์ มีความต้องการได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วนความเครียดก็จะน้อยลงความพึงพอใจ ก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกัน ถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนองความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

วรูม (Vroom,1964:8) กล่าวว่า ความถึงพื่อพอใจหมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคล เข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทักษะคิดด้านบวก จะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจและทักษะคิดด้านลบ จะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Smith (1974,P.A) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ผลรวมทางจิตวิทยา สรีระวิทยาและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้ผู้ทำงานในหน่วยงานนั้น พุดได้อย่างจริงใจว่าเขาพอใจในการทำงาน

อารี เพชรผุด (2536, หน้า 49) กล่าวว่าความพึงพอใจ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ ความคิดเห็นที่คนมีต่องานและต่อนายจ้าง มีอารมณ์พึงพอใจที่ผลงานนั้น ได้ทำให้ความต้องการได้รับการตอบสนอง

กิตติมา (2529) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ เมื่อได้รับการตอบสนอง

สง่า (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นพอสรุปได้ว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึงความรู้สึกที่เป็นการยอมรับความรู้สึกชอบ ความรู้สึกที่ยินดีกับการปฏิบัติงาน ทั้งการให้บริการและรับบริการในทุกสถานการณ์ทุกสถานที่

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

สุปราณี วสินอมร (2533 อ้างถึงใน อุกฤษณ์ ทรงชัยสงวน, 2543 หน้า 11) ได้แบ่งพฤติกรรมมนุษย์ที่ได้รับการตอบสนองแล้วเกิดความพึงพอใจเป็น 2 ประเภทคือ

1. ความต้องการทางธรรมชาติหรือความต้องการขั้นพื้นฐาน ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการที่สร้างใหม่ได้ ซึ่งได้แก่ ความต้องการด้านสังคมและจิตวิทยา เช่นความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง

3. ความหมายของความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อ ตั้งใจ มุ่งมั่น ต่อหน้าที่การงาน ศึกษาความเป็นอยู่ของตนเอง และผู้อยู่ในความดูแล ตลอดจนสั่งคมอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายในเวลาที่กำหนด ยอมรับการกระทำทั้งผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น รวมทั้งปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นเช่นมีความพยายามในการปฏิบัติภารกิจหน้าที่การงาน การศึกษา หรือหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ เช่น ไม่หลีกเลี่ยงงาน ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ ไม่มาเรียนสาย ส่งงานตามกำหนด ไม่ผิดเวลานัดหมาย

ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ทำงานโดยคำนึงถึงคุณภาพของงาน โดยมีขั้นตอนในการทำงาน ขอมรับการกระทำของตนเองและปรับปรุงแก้ไข เป็นแบบอย่างที่ดี สร้างแรงจูงใจและเสริมแรงให้เกิดความรับผิดชอบ ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันสร้างเกณฑ์การประเมิน

4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็น วัยที่มีปัญหาทางด้านจิตใจได้มากวัยหนึ่ง อันจะแสดงออกเป็นปัญหา ทางด้านพฤติกรรมได้หลายประการ เช่น คือ ไม่เชื่อฟังต่อต้าน ละเมิดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ ใช้ยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ ชอบทำผิดกฎหมาย ประชดประชัน ซึ่งพฤติกรรมบางอย่างอาจเกิดขึ้นมานานจนกลายเป็นปัญหาที่ยากเกินกว่าจะเยียวยาแก้ไข การป้องกันปัญหา เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากกว่าการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว การป้องกันปัญหาดังกล่าว ต้องเริ่มต้นด้วยการส่งเสริมด้านสุขภาพจิตตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่น เพราะจะเป็นภูมิคุ้มกันทาน โรคทางจิตเวชได้เป็นอย่างดี ซึ่งพ่อแม่ครูอาจารย์ และผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็ก ต้องให้ความสำคัญ กับการส่งเสริมสุขภาพจิตของเด็กตลอดจนสิ่งแวดล้อมและสังคม ก็ต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กและวัยรุ่นเช่นเดียวกัน

พฤติกรรมที่วัยรุ่นมักแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น

1. ปัญหาอารมณ์และพฤติกรรม สาเหตุอาจเกิดจากการร้องไห้ เพื่อต้องการเรียกร้องความสนใจ ซึ่งกรณีนี้คิดเป็นนิสัยจะต้องใช้เวลานานในการรักษา
2. วัยรุ่นกับความเหงา ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาที่ในแต่ละช่วงที่อยู่คนเดียวในบางขณะ บางบรรยากาศหรือบางสถานการณ์ อาจเกิดความรู้สึกเหงา เช่น การถูกปล่อยให้อยู่คนเดียวนาน ๆ อยู่ห่างญาติพี่น้อง การฟังเพลงเศร้า ๆ เป็นต้น
3. วัยรุ่นชอบโกหก จะเห็นว่าวัยรุ่นชอบโกหก โทกเก่ง โทกบ่อย หรือไม่ยอมพูดความจริง พูดจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง สาเหตุหลักก็คือไม่ต้องการพูดความจริง ไม่กล้าพูดความจริง เพราะกลัวถูกตำหนิหรือถูกว่ากล่าว
4. วัยรุ่นชอบขโมยของ สาเหตุของการลักขโมยของวัยรุ่นส่วนมากจะมาจาก การขาดการอบรม ขาดคุณธรรม จริยธรรม ความอยากได้ใคร่มี ขาดแคลนในสิ่งที่ต้องการ อยากมีเหมือนคนอื่น ประชดประชัน ต้องการแก้แค้นพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรืออาจจะมีปัญหาทางจิต
5. วัยรุ่นมีนิสัยเกียจคร้าน ปัญหาวัยรุ่นที่มักพบบ่อย ๆ คือเกียจคร้าน ไม่อยากทำอะไร อยากอยู่แบบสบาย ๆ นอน ดูทีวี รับประทานอาหาร ไม่อยากเรียนหนังสือ ีเกียจทำการบ้าน ซึ่งปัญหานี้ อาจเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวก็ได้

6. วัยรุ่นที่ใช้เงินเปลือง ปัญหาการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของวัยรุ่น เช่นการใช้จ่ายเกินตัว ชอบซื้อของเพราะอยากมีเหมือนเพื่อน เหนือของใหม่ ซึ่งเด็กที่มีพฤติกรรมเช่นนี้จะต้องฝึกให้เขารู้จักรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายด้วยตัวเอง
7. วัยรุ่นชอบคิดมาก เป็นปัญหาอีกอย่างที่มักพบในหมู่วัยรุ่น คือชอบวิตกกังวลกับเรื่องที่ผ่านมาแล้วในอดีต ทำให้คิดไปถึงอนาคตที่ยังมาไม่ถึง ทำให้เกิดความไม่สบายใจ เป็นทกซ์ ความรู้สึกน้อยใจจากการที่มีความรู้สึกกว่าพ่อแม่ลำเอียง รักลูกไม่เท่ากัน หรือ
8. ความน้อยใจที่พ่อแม่เปรียบเทียบกับลูกว่าคนหนึ่งดีกว่าอีกคนหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ส่งผลถึงจิตใจของวัยรุ่นมาก
9. วัยรุ่นอารมณ์รุนแรง โดยทั่วไปวัยรุ่นมักมีอารมณ์รุนแรงเป็นธรรมชาติอยู่แล้ว ซึ่งถ้ารุนแรงเพียงเล็กน้อยเช่น หงุดหงิด ตำหนิผู้อื่น การคิดเร็วและทำเร็ว ส่วนอารมณ์รุนแรงเช่น ออกอาการก้าวร้าว คือดิ่ง คำทอ ขวนทะเลาะวิวาท หรือถ้าอารมณ์รุนแรงมาก ๆ อาจจะมีขั้นยกพวกตีกัน ทำลายข้าวของ ก่อความไม่สงบในชุมชน บางคนติดเกมมากเกินไปจนไม่มีเวลาเป็นของตัวเองใน การที่จะทำประโยชน์อย่างอื่น เช่น การเรียนหนังสือ การทำการบ้าน อ่านหนังสือ เป็นต้น

เอกสารที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยของ สุวิมล เทียกทุม เรื่อง สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตหมู่เรียน 5511021371 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ไม่ตั้งใจเรียน

5. เทคนิคการเสริมแรง

การเสริมแรง หมายถึง การทำให้ผู้ทำพฤติกรรมเกิดความพึงพอใจเมื่อทำพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งแล้ว เพื่อให้ทำพฤติกรรมนั้นซ้ำ ๆ อีก เช่น เมื่อนักเรียนตอบคำถามถูกต้อง ครูให้รางวัล (นักเรียนพอใจ) นักเรียนจะตอบคำถามอีกหากครูถามคำถามครั้งต่อ ๆ ไป การทำให้ผู้ทำพฤติกรรม

ประเภทของการเสริมแรง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การเสริมแรงบวก คือ การให้ตัวเสริมแรงบวก เมื่อทำพฤติกรรมที่กำหนด (ต้องการ) แล้ว เช่น ทำงานเสร็จแล้วได้รับค่าจ้าง ทำงานเป็นพฤติกรรมที่กำหนด เงินค่าจ้างเป็นตัวเสริมแรงบวก
2. การเสริมแรงลบ คือ การให้ตัวเสริมแรงลบ เมื่อทำพฤติกรรมที่กำหนด (ต้องการ) แล้ว เช่น เมื่ออยู่ในห้องที่อบอ้าวเราจะเปิดหน้าต่าง เปิดหน้าต่างเป็นพฤติกรรมที่กำหนด หายอบอ้าว

เป็นตัวเสริมแรงลบ หรือนักเรียนที่ตอบคำถามครูถูกต้องได้รับการยกเว้นไม่ต้องทำรายงานมาส่ง เป็นต้น

การเสริมแรง ทำได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เสริมแรงต่อเนื่อง คือ เสริมแรงทุกครั้ง ที่ทำพฤติกรรมถูกต้อง เหมาะสมกับการเรียนรู้ พฤติกรรมใหม่
2. เสริมแรงเป็นบางครั้ง เหมาะสำหรับการรักษาพฤติกรรมที่เรียนรู้แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องมีการเสริมทุกครั้ง

(Skinner) กล่าวว่า ปฏิกริยาตอบสนองหนึ่ง อาจไม่ใช่เนื่องมาจากสิ่งเร้าสิ่งเดียว สิ่งเร้า นั้นๆ ก็คงจะทำให้เกิดการตอบสนองเช่นเดียวกันได้ ถ้าได้มีการวางเงื่อนไขที่ถูกต้อง การนำ ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมมาใช้กับเทคโนโลยีการศึกษานี้ จะใช้ในการออกแบบการเรียน การสอนให้เข้ากับลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. การเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอน (Step by Step)
2. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียน (Interaction)
3. การได้ทราบผลในการเรียนรู้ทันที (Feedback)
4. การได้รับการเสริมแรง (Reinforcement)

แนวคิดของสกินเนอร์นั้น นำมาใช้ในการสอนแบบสำเร็จรูป หรือการสอนแบบโปรแกรม (Program Inattention) สกินเนอร์เป็นผู้คิดบทเรียนโปรแกรมเป็นคนแรก

การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการเสริมแรง การเสริมแรงทางบวกจะดีกว่าทางลบ การ เรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความใกล้ชิด ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง การเสริมแรง มีหลาย วิธีอาจใช้วัตถุสิ่งของ หรือถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกก็ได้ ที่สามารถสร้างบรรยากาศกระตุ้นให้ ความ ฟังพอใจ เกิดความสำเร็จหรือเป็นเครื่องบอกผลการกระทำว่าถูกผิด และอาจเป็นการส่งเสริมให้เกิด การเสริมแรงต่อไป การเสริมแรงควรจะต้องให้สม่ำเสมอ นอกจากนั้นหลักการเสริมแรง ยังทำ ให้สามารถปรับพฤติกรรมได้ควรจะให้การเสริมแรงทันที ที่มีการตอบสนองได้อย่างถูกต้อง ซึ่ง ควรจะเกิดขึ้นภายใน ประมาณ 10 วินาที ถ้าหากมีการตอบสนอง ที่ต้องการซ้ำหลายครั้งๆ ก็ควร เลือกให้มีการเสริมแรงเป็นบางครั้ง แทนที่จะเสริมแรงทุกครั้งไป ควรจะจัดกิจกรรมการเรียน ให้เป็นไปตามลำดับจากง่ายไปยาก และเป็นตอนสั้น ๆ ที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง ประทีป จินฉิ่ง (2540). เอกสารประกอบการสอนวิชา: การวิเคราะห์ พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรม (Behavior analysis and behavior modification). สถาบันวิจัย

พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ. สมโภชน เอี่ยมสุภานิชิต.(2526). การปรับพฤติกรรม (Behavior modification). พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ.

สมโภชน เอี่ยมสุภานิชิต.(2541) ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (Theories and Techniques in Behavior modification). พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

โสภิตา ลีมวัฒนาพันธ์. (2538). การเปรียบเทียบผลของการปรับพฤติกรรมโดยใช้การควบคุมตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร ที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ชั้นปีที่ 1. **ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (พฤติกรรมศาสตร์).** สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

Miner (1992) ได้สรุปว่า การเสริมแรง คือ การกระทำใดๆก็ตามที่ดูมีทิศทางว่าจะเพิ่มพฤติกรรมเป็นพิเศษ

ศิริวรรณ (2550) กล่าวว่า การเสริมแรงเป็นสิ่งล่อใจที่สามารถก่อให้เกิดแรงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมขึ้น เช่น การให้รางวัลเป็นเครื่องกระตุ้นใหม่, คลออยากกระทำ เช่น การชมเชย สามารถก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการได้

กุลวดี (2536) ได้ศึกษาผลของการเสริมแรงทางบวกในการสอนการคิดต่อความรู้และความสามารถของนักศึกษาพยาบาลในการแก้ปัญหาสุขภาพมารดาและทารกแรกเกิดในชุมชน ซึ่งทำการศึกษาโดยในระหว่างการสอนมีการใช้แผนการเสริมแรงทางบวก 2 แผน คือแผน A และแผน B โดยที่ แผน A เป็นการเสริมแรงทางบวกด้วยวาจาและท่าทาง ในขณะที่นักศึกษาพยาบาลตอบคำถามได้ถูกต้องแผน B เป็นการเสริมแรงทางบวกด้วยวาจาและท่าทางเพื่อให้กำลังใจเมื่อนักศึกษา พยาบาลตอบคำถามไม่ถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านการค้นหาปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา และความสามารถ ในการแก้ปัญหาสุขภาพมารดาและทารกแรกเกิดในชุมชน ของนักศึกษาพยาบาล ก่อนและหลังได้รับการเสริมแรงทางบวกในการสอน การคิด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยที่ได้ภายหลังการเสริมแรงทางบวก ในการสอนการคิด สูงกว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการเสริมแรงทางบวกในการสอนการคิด

3. กัทธรี(Grthrie) เชื่อว่าการเรียนรู้ จะเป็นผลมาจากสิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน สิ่งเร้าทุกอย่างย่อมจะมีลักษณะที่เร้า และก่อให้เกิดพฤติกรรมได้ทั้งหมด ดังนั้น การเสริมแรงไม่จำเป็นต้องนำมาใช้สำหรับการตอบสนอง

เอกสารอ้างอิง นายธีระศักดิ์ ปะมาละการ ใช้หลักการเสริมแรงทางบวกของอาจารย์ประจำวิชาเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาโทรคมนาคมเบื้องต้น

โรเจอร์ส (Rogers) กล่าวว่า การเสริมแรงให้ผู้เรียนรู้สึกประเมินผลสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะช่วยให้เขามีความอิสระเป็นของตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

รายงานการวิจัย เรื่อง การแก้ไขผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของเด็กไม่สนใจเรียน โดย นางสาวศิริณากวัญสุริยะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนาบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

Skinner อธิบายว่า มนุษย์เรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ โดยผ่านประสบการณ์ที่ทำให้ผลกรรมเชิงบวกและเชิงลบ ให้ผลเป็นที่พอใจหรือไม่พอใจ เขาเชื่อว่าพฤติกรรมใดที่มีผลต่อเนื่องเป็นบวก พฤติกรรมนั้นย่อมเกิดขึ้นซ้ำบ่อยครั้ง ในขณะที่พฤติกรรมซึ่งให้ผลเป็นผลมีแนวโน้มที่จะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป กรอบความคิดในเรื่องนี้ของ Skinner มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

สิ่งเร้า (สถานการณ์) >> การตอบสนอง (พฤติกรรม) >> ผลกรรม (บวกหรือลบ)

เอกสารอ้างอิง พรรณี ชุติวินธาดา (2544) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง พฤติกรรมที่ไม่ส่งงานตามกำหนดของ นักเรียนชั้น ม.5/5 ประจำภาคเรียนที่ 1/2544 จำนวน 6 คน

ผดุง อารยะวิญญู (2528 : 14) กล่าวว่า ลักษณะพฤติกรรมที่ก่อควนในชั้นเรียน ได้แก่ การก่อความวุ่นวายไม่ทำการบ้าน ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเดินไปรอบห้อง นั่งเหมอลอยเดินออกนอกห้องเรียน ตบศีรษะเพื่อน

พนม ลิมอารีย์ (2530 : 17) กล่าวว่า การศึกษารายกรณี หมายถึง การศึกษา รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลอย่างลึกซึ้งและวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเช่นนั้น หรือมีพฤติกรรมแปลกไปว่ามีสาเหตุมาจากอะไร รวมทั้งแปลความหมายของพฤติกรรมนั้น ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กับปัญหาและการปรับตัวของบุคคลนั้นอย่างไร

ปนัดดา กริมละ การศึกษารายกรณีนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อควนในชั้นเรียนเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว พฤษภาคม 2547

ประเทือง ภูมิภัทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิมตันประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การ ปรับพฤติกรรมหมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรม โดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรมสามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้ วิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธีดังนี้

1.1.1 แรงเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ ผู้เรียน แสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ ถูกต้องเป็นต้น

1.1.2 แรงเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบ เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น

1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัลคำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉย ต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้องก็ให้ คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น

1.1.4 การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับ ผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น

1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรม ที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิหักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้น ๆ ด้วยลายมือ ลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

รจนา กวางรัมย์ ชื่อเรื่องการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงาน

สุรภิก คำวงศ์ปาน (2552) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551

อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมกรขาดความรับผิดชอบ ของนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิด้วยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ภายหลังกการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ความรับผิดชอบ ในการเรียนการสอนแบบ ร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับ พฤติกรรมของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบไม่ส่งงานตามกำหนดลดลงคิดเป็น ร้อยละ 12.97% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานทางครอบครัว ที่ต้องรับผิดชอบมากทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทันตาม กำหนดจำนวน 1 ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้นๆ และให้ผู้เรียนเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอน โดยตกลงกันว่า ให้ผู้เรียนส่งงานช้ากว่ากำหนดได้ 1 วันเป็นกรณีพิเศษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาสาเหตุของ การไม่สนใจส่งงานวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 สาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อทำการรวบรวมข้อมูลสำหรับแก้ปัญหา นักศึกษาไม่สนใจเรียนดังกล่าว

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อในการแก้ปัญหา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรดิวิทย์พัฒนวิชาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1 (ม.ปลาย) ที่ศึกษารายวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้คือ นักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 ที่เรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ในภาคเรียนที่ 1/2561 นักศึกษาจำนวน 11 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

1. การสังเกต
2. สอบถามสัมภาษณ์นักศึกษา
3. สอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา
4. ใบเช็คส่งงาน

3. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

1. เช็ชื่อนักศึกษาที่เข้าเรียน
2. นับจำนวนนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 1/13 ที่เรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1
3. สุ่มทำการวิจัย จำนวน 11 คน
4. สอบถามเหตุผลการไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1

5. สอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา
6. เก็บรวบรวมข้อมูล
7. แก้ไขปัญหา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าเรียนและการเช็คชื่อตามเวลาที่กำหนด ตลอดจนการส่งงานทุกครั้ง
2. ติดตามสังเกตพฤติกรรม การเข้าเรียนตรงเวลาและความสนใจในการเรียน
3. ดำเนินการติดตามแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนให้สนใจเรียน
4. วิเคราะห์โดยภาพรวมของพฤติกรรมความรับผิดชอบ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จากการสังเกตพฤติกรรม การเข้าเรียน การให้ความสนใจต่อการเรียน และการเช็คการส่งงานตามเวลาที่กำหนด สำหรับนักศึกษา ที่เรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 จำนวน 11 คน โดยใช้ค่าร้อยละ

ได้ผลสำเร็จ หมายถึง จำนวนผู้เข้าเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนและมีความรับผิดชอบต่อการส่งงานมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 75.00

ไม่ได้ผล หมายถึง จำนวนผู้เรียนเข้าเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนและการส่งงานต่ำกว่าร้อยละ 75.00

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 ที่เรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 จำนวน 11 คน

การสำรวจและรวบรวมข้อมูล โดยการสอบถาม การสัมภาษณ์ และการเช็คชื่อส่งงาน นักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 มีนักศึกษา ที่ไม่สนใจส่งงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไป

ข้อมูลสภาพทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	-	-
ชาย	11	100
รวม	11	100

การวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุของปัญหาการไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (จากการสอบถามนักศึกษา)

พฤติกรรมที่เป็นสาเหตุของการไม่สนใจเรียน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ไม่อยากเรียนบัญชีเพราะยาก ไม่ชอบ	11	100

สาเหตุและวิธีการแก้ไขปัญหาให้นักศึกษาไม่สนใจเรียน

สาเหตุ	วิธีแก้ไข
1. ไม่อยากเรียนบัญชีเพราะยาก ไม่ชอบ	จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 จำนวน 16 คน ที่เรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 พบว่านักศึกษาจำนวน 11 คน ไม่สนใจเรียนมักจะเข้าห้องเรียนสายเป็นประจำ ไม่ส่งงานตามเวลาที่กำหนด มักจะแอบเล่นโทรศัพท์ เบื้องต้น ได้พูดคุยกับนักศึกษาทั้งกลุ่ม ทราบว่านักศึกษากลุ่มนี้ไม่อยากเรียนวิชาบัญชี เพราะไม่ชอบการคำนวณและคิดว่าเป็นวิชาที่ยาก จึงไม่สนใจเรียนไม่ให้ความสำคัญ

สาเหตุ	วิธีแก้ไข
1. ไม่อยากเรียนบัญชีเพราะยาก ไม่ชอบ	<p>จึงเข้าห้องเรียนสาย และจะอ้างว่าเปลี่ยนชั่วโมงเรียน นักศึกษาจะแหวะตามทีต่าง ๆ เช่น ห้องน้ำ ร้านค้าก่อนที่ จะเข้าห้องเรียนเลยเวลาเรียนไปประมาณ 10-15 นาที และจากการสอบถามอาจารย์ที่สอนในรายวิชาอื่น ๆ ก็ ได้รับคำตอบเหมือน ๆ กันว่านักศึกษาในกลุ่มนี้มักจะเข้า ห้องเรียนสาย ไม่ค่อยสนใจเรียน สอบถามจากอาจารย์ที่ ปรึกษาบอกว่านักศึกษาเป็นนักศึกษาม.ปลายไม่มี พื้นฐานทางบัญชีเลยคิดว่าเป็นวิชาที่ยากการแก้ปัญหา ของอาจารย์ผู้สอน เบื้องต้น ได้พูดคุยร่วมกับนักศึกษา เรื่องการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ให้นักศึกษา ทำความเข้าใจก่อนว่า ในการเรียนวิชาใดก็แล้วแต่ถ้าเรา ให้ความสนใจทุกวิชาไม่ใช่เรื่องยากและการเรียนวิชา บัญชีก็อย่าคิดว่ายาก เราต้องลองทำความเข้าใจก่อน อีก ทั้งเราต้องยอมรับว่า วิชาบัญชีเบื้องต้น เป็นวิชาที่ กำหนดอยู่ในหลักสูตรที่เราต้องเรียน ถ้าเราไม่ชอบก็ ลองทำใจยอมรับว่าเราต้องเรียนและต้องเรียนให้ผ่าน เพราะถ้าไม่ผ่านก็ต้องลงเรียนซ่อมเสริมใหม่ เสียเวลา เสียเงิน หลังจากชี้แจงและให้เหตุผลกับนักศึกษาแล้ว ได้สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในกลุ่มนี้ พบว่าบางคนมี พฤติกรรมเปลี่ยนไป เข้าเรียนเร็วขึ้น ส่วนคนที่ยังไม่ ค่อยเปลี่ยนแปลงได้เรียกคุยเป็นรายบุคคลให้เหตุผล ชี้แจงทำความเข้าใจ ไม่อคติต่อการเรียน ทำใจยอมรับ เราก็จะสามารถเรียนได้เหมือนคนอื่น เพียงปรับตัวเอง ให้เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจฟังเมื่ออาจารย์สอน ทำความ เข้าใจ ทำงานส่งตามเวลาที่กำหนด ถ้าเราไม่เข้าใจ ก็ สามารถสอบถามเพื่อนหรืออาจารย์ได้ ทุกคนให้ความ ช่วยเหลือกัน เพียงเราสนใจเข้าหาเพื่อน</p>

สาเหตุ	วิธีแก้ไข
	หาอาจารย์ อย่าคิดว่าทำไม่ได้ก็อย่าทำ นอกจากนี้ผู้สอนได้สร้างแรงจูงใจ ในการส่งงาน โดยให้คะแนนทุกครั้งเป็นคะแนนเก็บ ซึ่งจะส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

1. สรุปตามวัตถุประสงค์

จากการศึกษาเรื่อง การไม่สนใจส่งงานวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 จำนวน 11 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยการสอบถามตัวนักศึกษา สอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา การเช็คชื่อนักศึกษา เช็คการส่งงาน พบว่าสาเหตุของการไม่สนใจเรียน ส่วนใหญ่คือ ไม่อยากเรียนบัญชีเพราะยาก ไม่ชอบ จำนวน 11 คน

ดังนั้นข้อมูลเหล่านี้ จึงเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์และนักศึกษา ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การไม่สนใจเรียนให้ลดน้อยลง ซึ่งส่งผลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ในเรื่องของความมีระเบียบวินัย

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการสังเกตและสัมภาษณ์สอบถาม นักศึกษาห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)1/13 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจจำนวน 11 คน ที่ไม่สนใจเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น 1 พบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่าที่ไม่สนใจเรียน เพราะไม่ชอบ ยาก จึงไม่สนใจที่จะเรียนเป็นคำตอบที่ทุกคนตอบเหมือนกัน และนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชายและยังอยู่ในช่วงของวัยรุ่นก็ยังมีคิดเพื่อน อยากรู้ อยากเที่ยว อยากสบาย ไม่อยากเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจมาจากตัวนักศึกษาเองที่ขาดความรับผิดชอบ ไม่กระตือรือร้น ไม่ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตัวเอง ขาดวินัย ครูผู้สอนเป็นคนหนึ่ง ที่สามารถให้คำแนะนำวิธีการแก้ปัญหาเบื้องต้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดการสนใจเรียนมากขึ้น เช่นการทำข้อตกลงเริ่มต้นของการเรียนการสอนระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสมเช่นการให้คะแนนพิเศษกรณีที่นักศึกษาไม่ขาดเรียน การให้คะแนนการส่งงานทุกครั้ง กล่าวคำชมเชย การให้รางวัลการส่งงานครบเป็นต้น แต่การลงโทษมีบ้างตามความเหมาะสมเช่นกัน เมื่อสอบถามนักศึกษาถึงการลงโทษ โดยการให้ออกกำลังกาย หรือทำกิจกรรมที่ต้องออกลักษณะท่าทาง นักศึกษาจะไม่แต่อยากให้อาจารย์ลงโทษในลักษณะอื่นแทนเช่น การให้ตอบคำถาม ให้โจทย์ไปทำบนกระดานหรือทำนอกเวลา หรืออาจจะตัดคะแนนจิตพิสัยในส่วนของการขาดเรียนเป็นต้น

จากการได้รับข้อมูลดังกล่าวผู้สอนได้ปรับเปลี่ยนวิธีการสอน โดยให้คำชี้แจงแนะนำให้นักศึกษาทำโจทย์เพิ่มมากขึ้น เมื่อส่งงานจะให้คะแนน ให้คำชม ให้คะแนนจิตพิสัยในเรื่อง

ของความรับผิดชอบ ความขยัน เป็นต้น และจากการปรับเปลี่ยนวิธีการสอน พบว่านักศึกษาจำนวน 9 คน สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากที่ไม่ค่อยสนใจเรียน หันมาให้ความสนใจเข้าเรียนตรงตามเวลามากขึ้น และส่งงานได้ตามเวลาที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 81.81

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการนำวิจัยไปใช้

1. นักศึกษาและอาจารย์จะต้องทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้อง พบกันในจุดที่ยอมรับได้ทั้ง 2 ฝ่าย โดยฝ่ายอาจารย์ ต้องเข้าใจธรรมชาติ ของนักศึกษา ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นเข้าใจบทบาทหน้าที่ของความเป็นอาจารย์ ส่วนนักศึกษาเองก็ต้องมีความตระหนักในหน้าที่ของตนเองและพร้อมที่จะเรียนรู้ฝึกฝน ในเรื่องของความรับผิดชอบซึ่งงานวิจัยในชั้นเรียนทำให้เราเห็นประโยชน์และจุดบกพร่อง ที่บางครั้งตัวอาจารย์เองก็อาจจะมองข้ามไปได้ ก็จะได้หาวิธีการในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยที่มุ่งเน้นตัวแปรการไม่สนใจเรียนโดยอาจเพิ่มประเด็นการศึกษาเช่น เนื้อหาที่ยากเกินไป หรือการเข้าสังคมในห้องเรียนของนักศึกษาในรายวิชานั้นๆ
2. ควรวิจัยที่สำรวจลักษณะมุ่งอนาคต หรือความความหวังหลังการเรียนจบจากหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี

บรรณานุกรม

สุวิมล เทียกทุม เรื่อง สาเหตุที่ทำให้นักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตหมูเรียน 5511021371 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ไม่ตั้งใจเรียน

นายธีระศักดิ์ ปะมาละการ ใช้หลักการเสริมแรงทางบวกของอาจารย์ประจำ วิชาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาโทรคมนาคมเบื้องต้น

นางสาวศิริินภา วงษ์สุริยะ เรื่อง การแก้ไขผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของเด็กไม่สนใจเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

พรรณี ชูติวัฒนชาติ (2544) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง พฤติกรรมการไม่ส่งงานตามกำหนดของ นักเรียนชั้น ม.5/5 ประจำภาคเรียนที่ 1/2544 จำนวน 6 คน

นางรจนา กวางรัมย์ ชื่อเรื่องการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงาน

สุรกิจ คำวงศ์ปาน (2552) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551

อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบ ของนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ

ธิดา สนธิภักดี, นางสาวเบญจมาภรณ์ ตลับเงิน, นางสาวสุภาพร เกิดช่าง พฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียน โรงเรียนพฤติกรรมมารมาโรงเรียน สายของนักเรียนโรงเรียน บ้านหมอ “พัฒนานุกูล”

นางสาวเนาวรัตน์ รอดเพียน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัย และความรับผิดชอบ ของ นักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)) ปีที่ 1 สาขางาน การตลาด ปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสุภาภรณ์ แผ่นโพน
วัน/เดือน/ปีเกิด	20 กุมภาพันธ์ 2503
สถานที่เกิด	จังหวัดระนอง
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาศิลปศาสตรบัณฑิต สถาบัน วิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีพ.ศ 2532
ตำแหน่งหน้าที่	หัวหน้าสำนักงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พัฒนศึกษา

.....